द्विमुक्तः परात्परंपुरुषमुपैतिदिव्यमित्याद्याः॥३१॥यस्मिन्नुद्यद्विलयमपियद्भातिविश्वंलयादौजीवोपेतंगुरुकरुणयाकेवलात्मावबोधे अत्यंतांतंव्रज तिसहसासिंधुवत्सिंधुमध्येमध्येचित्रंत्रिभुवनगुरुंभावयेतंनृसिंहम्॥ १८॥ नन्वेवंतावत्परमेश्वराज्जीवाजायंतेतद्वशेनचकर्माणिकुर्वंतिपुनस्तत्रलीयं तइतिसंसारचक्रेपरिभ्रमणमुक्तम्इदानींतन्निवृत्तये परीत्यभूतानिपरीत्यलोकान्परीत्यसर्वाःप्रदिशोदिशश्च उपस्थायप्रथमजामृतस्यात्मनात्मान मभिसंविवेशेत्याद्याभगवदनुवृत्तिंविदधतीत्याह नृषुतवमाययेति नृषुजीवेषुअमीषुतवमाययाभ्रममुक्तलक्षणमवगत्यज्ञात्वा सुधियःभृशंत्वयिअभ वेभवनिवर्त्तके भावंस्वभावमनुवृत्तिंदधतिकुर्वंति कीदृशंभ्रमम् अनुप्रभवम् अन्वनुप्रभवोयस्मिन्तंभ्रमम् ततःकिमतआह कथमिति अनुवर्तताम नुवर्तमानानांत्वामेवशरणंभजतांभवभयंसंसारभयंकथंभवेत् नकथंचिदपीत्यर्थः कुतःयद्यस्मात्तवभृकुटिः भ्रूभंगरूपस्त्रिणेमिः तिस्रोनेमयइवाव च्छेदाः शीतोष्णवर्षाकालायस्यसंवत्सरात्मकस्यकालस्यसः अभवच्छरणेषु नभवान्शरणंरक्षितायेषांतेष्वेव भयंजन्ममरणादिलक्षणंसृजतिकरो तिअतएवंभूतंसंसारमाकलय्य तन्निवृत्तयेसुधियस्त्वयिभावंदधतीति॥३२॥ संसारचक्रकर्कचैर्विदीर्णमुदीर्णनानाभवतापतप्तम् कथंचिदापन्नमि

नृषुतवमाययाभ्रमममीष्ववगत्यभृशंत्वयिसुधियोऽभवेदधतिभावमनुप्रभवम्॥कथमनुवर्ततांभवभयं तवयद्भृकुटिःसृजतिमुहुस्त्रिणेमिरभवच्छरणेषुभयम्॥ ३२ ॥ विजितहृषीकवायुभिरदांतमनस्तुरगंयइ हयतंतियंतुमतिलोलमुपायखिदः॥ व्यसनशतान्विताःसमवहायगुरोश्चरणंवणिजइवाजसंत्यकृतकर्ण धराजलधौ॥ ३३

हप्रपन्नंत्वमुद्धरश्रीनृहरेनृलोकम्॥१९॥ सचभगवतिभावोमनोनियमेसतिभवतिसोऽपिगुरूपसदनादितिगुरूपसदनं विदधति तद्विज्ञानार्थंसगुरुमेवाभिगच्छेत् समित्पाणिःश्रोत्रियंब्रह्मनिष्ठम् आचार्यवान्पुरुषोवेदनैषातर्केणमतिरपनेयाप्रोक्ताऽन्येनैवसुज्ञानायप्रेष्ठे त्याद्याःश्रुतयइत्याह विजितहृषीकवायुभिरिति विजितानिहृषीकाणींद्रियाणिवायुश्चप्राणोयैस्तैरपि अदांतमनस्तुरगम् अदांतमदमितंमनएवतु रगः दुर्दमत्वसाम्यात् तंयेयंतुंनियंतुंयतंतिप्रयतंते अतिलोलमतिचंचलम् गुरोश्चरणंसमवहायअनाश्रित्यतेउपायेषुखिद्यंतेक्लिश्यंतीत्युपायखिदः संतो व्यसनशतान्वितावहुव्यसनाकुलाइहसंसारसमुद्रेसंतितिष्ठंति दुःखमेवप्राप्नुवंतीत्यर्थः हेअजअकृतकर्णधराअस्वीकृतनाविकावणिजोयथात द्वत् गुरुणोपदर्शितभगवद्भजनसुखानुभूतौतुस्वतएवमनोनिश्चलंभवतिनान्यथेतिभावः ॥ ३३ ॥ यदापरानंदगुरोभवत्पदेपदंमनोमेभगवँल्लभेत त दानिरस्ताखिलसाधनश्रमःश्रयेयसौख्यंभवतःकृपातः ॥ २० ॥